

2. Όσον αφορά την προϋπόθεση χορηγήσεως της αναστολής εκτελέσεως που αφορά στον κίνδυνο του αιτούντος την αναστολή εκτελέσεως να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη, η αμιγώς χρηματική ζημία δεν μπορεί καταρχήν να χαρακτηριστεί ως ανεπανόρθωτη ή ακόμη ως δυσχερώς επανορθώσιμη, αφού μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αποζημιώσεως. Εναπόκειται πάντως στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να ερευνήσει, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον που παρουσιάζει η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξεως για το κοινοτικό όργανο, τις ειδικές περιστάσεις κάθε περιπτώσεως και να εκτιμήσει, σε συνάρτηση με αυτές, αν ο αιτών υφίσταται βλάβη που δεν μπορεί να αποκατασταθεί ακόμη και αν ακυρωθεί η πράξη στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας δίκης.

Συναφώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η μείωση των μηνιαίων αποδοχών του

κατά 12 % περίπου, που υφίσταται ένας υπάλληλος λόγω του υποβιβασμού του, συνιστά σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη, αφού, αν κριθεί βάσιμη η προσφυγή στην κύρια δίκη, ο αιτών θα εισπράξει τη διαφορά των αποδοχών που προκύπτει από τον υποβιβασμό του.

Αντιθέτως, όσον αφορά τόσο τη βλάβη που προκύπτει από την προσβολή της επαγγελματικής αξιοπρέπειας και σοβαρότητας του υπαλλήλου, όσο και τη βλάβη που προκύπτει από την επιδείνωση της ψυχολογικής του καταστάσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αφού η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή η οποία βεβαίως δεν δεσμεύεται από προθεσμία παραγραφής επέβαλε πρόστιμο πέντε έτη και πλέον μετά την τέλεση ενός παραπτώματος, τα συμφέροντα του υπαλλήλου εμφανίζονται υπερικχύοντα αν σταθμιστούν με τα συμφέροντα του κοινοτικού οργάνου που τον τιμώρησε.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ της 5ης Απριλίου 1993 *

Στην υπόθεση T-21/93 R,

Carlos Afonso Camarinha Lobão Peixoto, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον Américo Thomati, δικηγόρο Λισαβόνας, Rua do Alecrim, 46 S/L,

αιτών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την Ana Maria Alves Vieira, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 1992, με την οποία η Επιτροπή επέβαλε στον αιτούντα την πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού που προβλέπει το άρθρο 86, παράγραφος 2, περίπτωση ε', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Περιστατικά και διαδικασία

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Μαρτίου 1993, ο αιτών ζήτησε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91, παράγραφος 4, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 1992, που του επέβαλε την πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού η οποία προβλέπεται από το άρθρο 86, παράγραφος 2, περίπτωση ε', του ΚΥΚ.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, ο αιτών υπέβαλε επίσης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων για να επιτύχει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 3 Η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της στις 12 Μαρτίου 1993. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 18 Μαρτίου 1993.
- 4 Με διάταξη της 19ης Μαρτίου 1993, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε την Επιτροπή να διαβιβάσει στο Πρωτοδικείο αντίγραφο του φακέλου της πειθαρχικής διαδικασίας, κατά του αιτούντος.
- 5 Πριν ερευνηθεί το βάσιμο της παρούσας αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, πρέπει να υπομνηστεί σύντομα το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από τα υπομνήματα που κατέθεσαν οι διάδικοι και από τις προφορικές διευκρινίσεις τους, καθώς και από τον φάκελο της πειθαρχικής διαδικασίας.
- 6 Κατά τα τέλη Οκτωβρίου του 1987, ο αιτών, δόκιμος υπάλληλος τότε της Επιτροπής, ζήτησε και έλαβε λίγες ημέρες αδείας για να μεταβεί στην Πορτογαλία να ρυθμίσει ένα επείγον προσωπικό ζήτημα. Το ζήτημα αυτό αφορούσε τη φερομένη συμμετοχή του αιτούντος σε αδίκημα εμπορίου ναρκωτικών.
- 7 Μόλις έφθασε στη Λισαβόνα, στις 2 Νοεμβρίου 1987, ο αιτών επισκέφθηκε έναν ιατρό. Ο ιατρός του χορήγησε πιστοποιητικό που βεβαίωνε αδυναμία εργασίας αορίστου διαρκείας. Το εν λόγω πιστοποιητικό απεστάλη στην Επιτροπή από τη σύζυγο του αιτούντος και περιήλθε στις υπηρεσίες του οργάνου στις 12 Νοεμβρίου 1987.
- 8 Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, της 2ας Νοεμβρίου, ο αιτών παρουσιάστηκε στα γραφεία της δικαστικής αστυνομίας και τέθηκε σε κράτηση, δυνάμει εντάλματος συλλήψεως που εξέδωσε την ίδια ημέρα ο δικαστής του Tribunal de Instrução Criminal de Lisboa. Την επομένη το πρωί, ο αιτών παρουσιάστηκε στον δικαστή αυτού του δικαστηρίου, ο οποίος διέταξε την προσωρινή κράτησή του σε απομόνωση, κρίνοντας ότι διέθετε επαρκείς ενδείξεις για να του απαγγείλει κατηγορία συμμετοχής στο ποινικό αδίκημα του εμπορίου ναρκωτικών. Κρατήθηκε στην απομόνωση επί τρεις περίπου εβδομάδες. Ο φάκελος παραδόθηκε στη δικαστική αστυνομία με την ακόλουθη σημείωση: «(...) το τμήμα ανακρί-

σεων να προβεί σε επείγουσα έρευνα για να διαπιστωθεί αν ο κατηγορούμενος εμπλέκεται στις εν λόγω πράξεις ή σε άλλες πράξεις που οδήγησαν σ' αυτές και να διαβιβασθεί πληροφορία εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας (οκτώ ημερών) επί της κρατήσεως σε απομόνωση του κατηγορουμένου, δεδομένου ότι υπηρετεί σε όργανο της ΕΟΚ, η δε παράταση της παρούσας καταστάσεως χωρίς απόλυτη ανάγκη μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη».

- 9 Καθώς παραινόνταν η απουσία του αιτούντος, η Επιτροπή έστειλε στην κατοικία του στο Sacavém, στις 18 Δεκεμβρίου 1987, τηλεγράφημα που τον παρακαλούσε να παρουσιαστεί για ιατρική εξέταση ελέγχου στη Λισαβόνα. Ο αιτών, που βρισκόταν ακόμα σε προσωρινή κράτηση, δεν εμφανίστηκε σ' αυτή την εξέταση.
- 10 Στις 12 Ιανουαρίου 1988, ο δικηγόρος του αιτούντος ζήτησε από το Tribunal de Instrução Criminal να πληροφορήσει την Επιτροπή ότι ο εντολέας του τελούσε σε προσωρινή κράτηση, η δε σχετική πληροφορία ανακοινώθηκε στο γραφείο Τύπου και πληροφοριών της Επιτροπής στη Λισαβόνα στις 22 Ιανουαρίου 1988.
- 11 Με απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1988 της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), αναστάλησαν τα καθήκοντα του αιτούντος κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 του ΚΥΚ. Στις 26 Μαρτίου 1988, ο δικαστής του Tribunal de Instrução Criminal, κρίνοντας ότι το μέτρο της προσωρινής κρατήσεως δεν ήταν δικαιολογημένο, διέταξε να αφεθεί αμέσως ελεύθερος ο αιτών, με την υποχρέωση να παρουσιάζεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μηνός, επί έξι μήνες, στην Πρεσβεία ή τη διπλωματική αντιπροσωπεία της Πορτογαλίας που είναι εγκατεστημένη στην πόλη του τόπου της εργασίας του. Με απόφαση της 8ης Απριλίου 1988, η ΑΔΑ έπαυσε την αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων του αιτούντος αναδρομικώς από τις 5 Απριλίου του ίδιου έτους.
- 12 Με απόφαση του τέταρτου τμήματος του Tribunal Criminal (ποινικού δικαστηρίου) de Lisboa της 14ης Μαΐου 1990, ο αιτών καταδικάστηκε σε ποινή φυλακίσεως τεσσάρων μηνών και προστίμου 100 000 πορτογαλικών εσκούδων επειδή μετέσχε, με «μη συνειδητή αμέλεια», σε αδίκημα εμπορίου ναρκωτικών. Δεδομένου ότι ο αιτών είχε ήδη εκτίσει την ποινή της φυλακίσεως που του επιβλήθηκε, αφέθηκε ελεύθερος.

- 13 Στις 30 Μαρτίου 1992, η ΑΔΑ αποφάσισε να κινήσει πειθαρχική διαδικασία κατά του αιτούντος, κατηγορώντας τον ότι προέβη σε ψευδείς δηλώσεις καθόσον δικαιολόγησε την απουσία του από την υπηρεσία εκκαλούμενος λόγους υγείας, μέσω ιατρικού πιστοποιητικού, ενώ στην πραγματικότητα βρισκόταν σε κράτηση κατόπιν εντολής του δικαστή του Tribunal de Instrução Criminal.
- 14 Το πειθαρχικό συμβούλιο εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 1992 αιτιολογημένη γνώμη προτείνοντας να επιβληθεί στον αιτούντα η πειθαρχική ποινή της επιπλήξεως που προβλέπει το άρθρο 86, παράγραφος 2, περίπτωση β', του ΚΥΚ. Το πειθαρχικό συμβούλιο έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε ότι το ιατρικό πιστοποιητικό απεστάλη στην Επιτροπή μετά τη θέση του αιτούντος υπό κράτηση και ότι επομένως δεν μπορούσαν να του καταλογιστούν ψευδείς δηλώσεις. Εντούτοις, δεδομένου ότι κατά το διάστημα μεταξύ της 18ης Δεκεμβρίου 1987 και της 22ας Ιανουαρίου 1988 δεν ενημέρωσε το κοινοτικό όργανο για τους λόγους της απουσίας του από την υπηρεσία, ο αιτών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον ΚΥΚ, και συγκεκριμένα από το άρθρο 59, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 15 Με απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 1992, η ΑΔΑ έκρινε ότι ο αιτών διέπραξε το πειθαρχικό αδίκημα των ψευδών δηλώσεων και του επέβαλε την πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού από τον βαθμό Β 3, κλιμάκιο 5, στον βαθμό Β 4, κλιμάκιο 5, από 1ης Δεκεμβρίου 1992. Η ΑΔΑ έκρινε με την απόφασή της ότι, κατά τον χρόνο που ετοιμαζόταν να αποστείλει το ιατρικό πιστοποιητικό στην Επιτροπή, ο αιτών έπρεπε να είχε επίγνωση του ότι η τυχόν απουσία του από την υπηρεσία πέραν της αδειάς που του είχε χορηγηθεί δεν θα οφειλόταν σε λόγους υγείας και ότι εσκεμμένα δεν ανακοίνωσε στο κοινοτικό όργανο τους αληθινούς λόγους της απουσίας του από την υπηρεσία. Η ΑΔΑ έκρινε επίσης ότι, κατά το τέλος της περιόδου κρατήσεώς του στην απομόνωση, ο αιτών όφειλε να ειδοποιήσει την Επιτροπή ότι το ιατρικό πιστοποιητικό δεν ανταποκρινόταν στην αλήθεια ή, τουλάχιστον, να βεβαιωθεί ότι η αστυνομία είχε πράγματι ειδοποιήσει την Επιτροπή για την κράτησή του. Μολονότι ο αιτών έμαθε στις 18 Δεκεμβρίου 1987 ότι η Επιτροπή δεν είχε ειδοποιηθεί για την κράτησή του από τις πορτογαλικές αρχές, αντέδρασε μόλις στις 12 Ιανουαρίου του επομένου έτους και άφησε έτσι ηθελημένα την Επιτροπή να πιστεύει ότι η απουσία του οφειλόταν σε λόγους υγείας. Η ΑΔΑ προσθέτει επίσης ότι ο αιτών υπέγραψε και δεν αμφισβήτησε ποτέ την απόφαση της αναστολής ασκήσεως των καθηκόντων του της 24ης Φεβρουαρίου 1988, που τον κατηγορήσε ήδη ότι θέλησε να αποκρύψει ότι η απουσία του δεν οφειλόταν σε λόγους υγείας. Το γεγονός αυτό — που δεν ελήφθη υπόψη από το πειθαρχικό συμβούλιο στην αιτιολογημένη του γνώμη — συνεπάγεται ότι η παραβίαση της υποχρεώσεως ενημερώσεως του κοινοτικού οργάνου περιορίζεται στην περίοδο από 12 Δεκεμβρίου 1987 μέχρι 12 Ιανουαρίου 1988.

Σκεπτικό

- 16 Κατ' εφαρμογή των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Πρωτοδικείο όμως μπορεί, εφόσον κρίνει ότι το απαιτούν οι περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προοβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 17 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο αιτών οφείλει να προσδιορίσει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Ο αιτών ισχυρίζεται ότι, πέραν της οικονομικής ζημίας και των προοπτικών που αφορούν την επαγγελματική του σταδιοδρομία, η πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού που του επιβλήθηκε τον περιάγει σε κατάσταση βαθείας ταπεινώσεως έναντι των συναδέλφων του και των ιεραρχικώς προϊσταμένων του, πράγμα που του προκάλεσε δυσχέρειες χρηματικής αλλά και ψυχολογικής φύσεως. Κατά τον αιτούντα, η οικονομική ζημία που υπέστη οφείλεται όχι μόνο στην απώλεια αποδοχών που προκύπτει άμεσα από την πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού, αλλά επίσης και στο γεγονός ότι δεν προτάθηκε, αντίθετα από όλους τους συναδέλφους του, για προαγωγή στον επόμενο βαθμό.
- 19 Ο αιτών εκτιμά επιπλέον ότι, ενώ δεν αποδείχθηκε τίποτα όσον αφορά τις ψευδείς δηλώσεις για τις οποίες κατηγορείται κατά την πειθαρχική διαδικασία, το χρονικό διάστημα που θα παρέλθει μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως στην κύρια δίκη θα επιδεινώσει περισσότερο τη ψυχολογική του κατάσταση, που έχει ήδη πολύ πληγεί, διότι δεν θίγεται μόνον η οικογενειακή του ζωή και η οικονομική του κατάσταση, αλλά και η επαγγελματική του αξιοπρέπεια και σοβαρότητα.

- 20 Ο αιτών φρονεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον αγνοεί ουσιωδή αποδεικτικά έγγραφα και στηρίζεται σε σκέψεις που αντικρούουν τα αποδειχθέντα κατά την πειθαρχική διαδικασία στερείται αιτιολογίας και συνιστά παραβίαση του νόμου.
- 21 Η Επιτροπή, επικαλούμενη την πάγια νομολογία του Πρωτοδικείου, αμφισβητεί ότι η προσβαλλομένη από τον αιτούντα χρηματική ζημία αποτελεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη ικανή να δικαιολογήσει τη λήψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων, αφού, αν κριθεί βάσιμη η προσφυγή στην κύρια δίκη, ο αιτών θα εισπράξει τη διαφορά αποδοχών που προκύπτει από τον υποβιβασμό του. Η καθής εκτιμά επίσης ότι η βλάβη που προβάλλει ο αιτών από το γεγονός της μη προαγωγής του κατά κανένα τρόπο δεν οφείλεται στην προσβαλλομένη απόφαση και υπογραμμίζει σχετικά ότι, εφόσον ο αιτών ουδέποτε αμφισβήτησε την έλλειψη προαγωγής ούτε με διοικητική ένσταση ούτε με ένδικο μέσο, δεν δικαιούται σήμερα να επικαλείται την τυχόν χρηματική ζημία που προκύπτει από το γεγονός αυτό.
- 22 Η Επιτροπή υποστηρίζει εξάλλου ότι δεν είναι βάσιμος κανένας από τους ισχυρισμούς που προβάλλει ο αιτών με την προσφυγή του στην κύρια δίκη. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η απόφαση αναφέρει εξαντλητικά τους πραγματικούς και νομικούς λόγους που οδήγησαν την ΑΔΑ να επιβάλει την πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού, καθώς και τις σκέψεις που την ώθησαν να μην ακολουθήσει τη γνωμοδότηση του πειθαρχικού συμβουλίου και να επιβάλει, ενόψει της άκρας βαρύτητας των περιστάσεων που καταλογίζονται στον αιτούντα, βαρύτερη ποινή από εκείνη που πρότεινε το πειθαρχικό συμβούλιο.

Ως προς την ύπαρξη fumus boni juris

- 23 Από τον φάκελο προκύπτει ότι το πειθαρχικό συμβούλιο πρότεινε ποινή ελαφρότερη από εκείνη που επέβαλε κατόπιν η ΑΔΑ, διότι έκρινε ότι δεν απέδειχθη ότι το ιατρικό πιστοποιητικό απεστάλη στην Επιτροπή μετά τη θέση του αιτούντος στις 2 Νοεμβρίου 1987 υπό κράτηση και ότι δεν μπορούσαν επομένως να του καταλογιστούν ψευδείς δηλώσεις. Η ΑΔΑ, στην απόφασή της, χωρίς να αντικρούει την εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων που περιέχει η αιτιολογημένη γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου, δεν ακολούθησε την ίδια ερμηνεία, επικαλούμενη κυρίως επί του θέματος αυτού αφενός μεν το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο της προπαρασκευής της αποστολής του ιατρικού πιστο-

ποιητικού στην Επιτροπή, ο αιτών έπρεπε να γνωρίζει του ότι η τυχόν απουσία του από την υπηρεσία πέραν της αδείας που του είχε χορηγηθεί δεν θα οφειλόταν σε λόγους υγείας, αφετέρου δε, ότι ο αιτών υπέγραψε και ποτέ δεν αμφισβήτησε την απόφαση αναστολής της 24ης Φεβρουαρίου 1988 που τον κατηγορούσε ήδη ότι θέλησε να αποκρύψει ότι η απουσία του δεν οφειλόταν σε λόγους υγείας.

24 Ο νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών στον οποίο προέβη η ΑΔΑ με την προσβαλλομένη απόφαση προκαλεί εκ πρώτης όψεως — χωρίς αυτό να προδικάζει καθόλου, σ' αυτό το στάδιο, τη νομιμότητα ή την έλλειψη νομιμότητάς της — σοβαρές αμφιβολίες.

25 Πράγματι, κανένα από τα στοιχεία της δικογραφίας που διαθέτει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο αιτών γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι θα τον συνελάμβαναν αμέσως μετά την εκουσία εμφάνισή του, στις 2 Νοεμβρίου 1987, στα γραφεία της δικαστικής αστυνομίας, δοθέντος μάλιστα ότι η απαγγελία της κατηγορίας και το ένταλμα συλλήψεως φέρουν την ίδια ημερομηνία της 2ας Νοεμβρίου. Εξάλλου, δεν φαίνεται να μπορεί να συναχθεί συμπέρασμα από μόνο το γεγονός ότι ο αιτών δεν αμφισβήτησε την απόφαση αναστολής, αφού η αναστολή ήρθη πριν από την παρέλευση της προθεσμίας προσβολής της.

26 Εξάλλου, από τη διάταξη του ανακριτή που μνημονεύεται στη σκέψη 8 προκύπτει ότι αυτός διέταξε τη δικαστική αστυνομία να παράσχει πληροφορίες για το γεγονός ότι ο αιτών τελούσε υπό κράτηση σε απομόνωση. Παρίσταται επομένως ευλογοφανές να πιστέψει ο αιτών ότι η πληροφορία αυτή είχε παρασχεθεί στην Επιτροπή και μόλις στις 18 Δεκεμβρίου 1987, ημερομηνία του τηλεγραφήματος που τον καλεί σε ιατρική εξέταση ελέγχου, να αντιλήφθηκε ότι η πραγματικότητα ήταν διαφορετική. Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη ότι ο αιτών βρισκόταν σε προσωρινή κράτηση και ότι επακολούθησαν οι δικαστικές διακοπές του τέλους του έτους, δεν φαίνεται ότι μπορεί να συναχθεί, από το γεγονός ότι μεσολάβησε διάστημα τριών πενήντα εβδομάδων μέχρις ότου ο δικηγόρος του ζητήσει από το δικαστήριο να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή ότι ο αιτών βρισκόταν υπό κράτηση, ότι ο αιτών θέλησε εσκεμμένα να αποκρύψει από την Επιτροπή τους αληθινούς λόγους της απουσίας του από την υπηρεσία.

- 27 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, στην παρούσα φάση της διαδικασίας, μπορούν να αποτελέσουν σοβαρή βάση για τα επιχειρήματα που προβάλλει ο αιτών για να στηρίξει την προσφυγή ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Ως προς τον κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης

- 28 Κατά πάγια νομολογία (βλ. την πλέον πρόσφατη επί του θέματος διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Μαρτίου 1993, T-115/92 R, Hogan κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-339), η αμιγώς χρηματική ζημία δεν μπορεί καταρχήν να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη ή έστω δυσχερώς επανορθώσιμη, αφού μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αποζημιώσεως. Πάντως, εναπόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να εξετάσει, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον που εμφανίζει για το κοινοτικό όργανο η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως, τις ειδικές περιστάσεις κάθε περιπτώσεως και να εκτιμήσει, σε συνάρτηση με αυτές, αν η απόφαση δημιουργεί στον αιτούντα βλάβη που δεν μπορεί να αποκατασταθεί ακόμη και αν η απόφαση ακυρωθεί στο πλαίσιο της κυρίας δίκης.
- 29 Πρέπει συναφώς να τονιστεί, πρώτον, ότι ο αιτών προβάλλει χρηματική ζημία που προκύπτει από τον υποβιβασμό του, η οποία αντιπροσωπεύει το 12 % περίπου του μηνιαίου μισθού του. Χρηματική ζημία αυτής της εκτάσεως, παρά τις δυσχέρειες που μπορεί ενδεχομένως να επιφέρει, δεν αποτελεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη αφού, αν κριθεί βάσιμη η κύρια προσφυγή, ο αιτών θα εισπράξει τη διαφορά των αποδοχών που προκύπτει από τον υποβιβασμό του.
- 30 Δεύτερον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο αιτών προβάλλει χρηματική ζημία που προκύπτει από τη μη προαγωγή του το 1992. Πρέπει σχετικά να υπομνηστεί ότι, κατά τους ισχυρισμούς του ίδιου του αιτούντος, η προαγωγή του, όπως και η προαγωγή όλων των συναδέλφων του, έπρεπε να γίνει το 1991 και να ισχύσει από τον Ιανουάριο του 1992. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η μη προαγωγή του αιτούντος προηγείται χρονικώς, σε κάθε περίπτωση, όχι μόνο της πειθαρχικής ποινής που του επιβλήθηκε, αλλά και της κινήσεως της πειθαρχικής διαδικασίας και, κατά συνέπεια, η προσβαλλομένη ζημία δεν έχει καμία σχέση με την προσβαλλομένη απόφαση.

- 31 Ο αιτών επικαλείται τέλος βλάβη που προκύπτει από την προσβολή της επαγγελματικής του αξιοπρέπειας και σοβαρότητας, καθώς και βλάβη που προκύπτει από την επιδείνωση της ψυχολογικής του κατάστασης, λόγω της βαθείας ταπεινώσεως που αισθάνθηκε έναντι των συναδέλφων του και των ιεραρχικώς προϊσταμένων του.
- 32 Πρέπει να τονιστεί, σχετικά, ότι το πειθαρχικό αδίκημα της ψευδούς δηλώσεως, το οποίο έδωσε λαβή στην πειθαρχική διαδικασία που κινήθηκε κατά του αιτούντος στις 30 Μαρτίου 1992, κατόπιν δε στην ποινή του υποβιβασμού που του επιβλήθηκε, ανατρέπει στον Νοέμβριο του 1987 και ήταν γνωστό στην ΑΔΑ τουλάχιστον από τις 22 Ιανουαρίου 1988. Μεταξύ της αποκαλύψεως του παραπτώματος και της κινήσεως της πειθαρχικής διαδικασίας παρήλθαν δηλαδή πλέον των τεσσάρων ετών και δύο μηνών.
- 33 Κατά την περίοδο αυτή, ο αιτών βρισκόταν σε προσωρινή κράτηση επί πέντε περίπου μήνες, από τον Νοέμβριο του 1987 έως τον Μάρτιο του 1988, κατόπιν καταδικάστηκε, όπως προαναφέρθηκε επειδή μετέσχε, με «μη συνειδητή αμέλεια», σε αδίκημα εμπορίου ναρκωτικών και αφέθηκε ελεύθερος διότι είχε ήδη εκτίσει με την προσωρινή κράτηση την ποινή που του είχε επιβληθεί.
- 34 Κατά την ίδια περίοδο, ο αιτών διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής, κατατάχθηκε δε στον βαθμό Β 3 από την 1η Νοεμβρίου 1988 βάσει εκθέσεως δοκιμαστικής υπηρεσίας — η οποία παρατάθηκε για να συνυπολογιστεί η διάρκεια της απουσίας λόγω της κρατήσεώς του — που περιείχε εγκωμιαστικές κρίσεις των ιεραρχικώς προϊσταμένων του. Από τότε, συνέχισε ο αιτών να ασκεί τα καθήκοντά του εντός της γενικής διευθύνσεως Τελωνιακή Ένωση και Έμμεση Φορολογία (ΓΔ ΧΧΙ) της Επιτροπής.
- 35 Βεβαίως, ο ΚΥΚ δεν προβλέπει στις διατάξεις περί πειθαρχικού καθεστώτος που εφαρμόζεται στους κοινοτικούς υπαλλήλους των άρθρων 86 και 89 και του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ καμία προθεσμία παραγραφής για την κίνηση των πειθαρχικών διαδικασιών κατά των υπαλλήλων που κατηγορούνται ότι δεν συμμορφώθηκαν στις υποχρεώσεις που υπέχουν από τον ΚΥΚ. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν πρέπει να λάβει υπόψη του το χρονικό διάστημα που παρήλθε από της αποκαλύψεως του παραπτώματος έως την κίνηση της αντίστοιχης πειθαρχικής διαδικασίας, ιδίως στο πλαίσιο διαδικασίας που αποσκοπεί στην αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως.

- 36 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι πρέπει να γίνει επιμελής στάθμιση των συμφερόντων των διαδίκων.
- 37 Η προσβαλλομένη απόφαση τιμωρεί τον αιτούντα για πειθαρχικό παράπτωμα που χαρακτηρίστηκε ως άκρως σοβαρό, το οποίο διαπράχθηκε πριν από πέντε έτη και το οποίο γνώριζε η ΑΔΑ ήδη από τέσσερα έτη και πλέον όταν κίνησε την πειθαρχική διαδικασία. Εκτιμώντας περαιτέρω ότι, δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, η κυρία δίκη έχει ανασταλεί μέχρι εκδόσεως ρητής ή σιωπηρής αποφάσεως απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, η διατήρηση των αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης πράξεως μπορεί να παραταθεί επί μακρόν ακόμη μέχρι εκδόσεως της τελικής αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Το γεγονός αυτό μπορεί να προξενήσει σημαντική βλάβη στον αιτούντα, πλήττοντας την επαγγελματική του αξιοπρέπεια και σοβαρότητα και συμβάλλοντας ενδεχομένως στην επιδείνωση της ψυχολογικής του καταστάσεως.
- 38 Δεδομένου ότι πρόκειται περί μη περιουσιακής βλάβης, δυσχερώς μπορεί να εκτιμήσει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, στο πλαίσιο αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, το ανεπανόρθωτο ή δυσχερώς επανορθώσιμο της βλάβης αυτής. Πρέπει όμως επίσης να υπογραμμιστεί σχετικά ότι, ενόψει του μακρού χρόνου που παρήλθε ήδη από του πειθαρχικού παραπτώματος που καταλογίζεται στον αιτούντα, το ενδεχόμενο αναστολής εκτελέσεως της πειθαρχικής ποινής μέχρις ότου αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της προσφυγής στην κύρια δίκη, δεν βλάπτει καθόλου την οργάνωση των υπηρεσιών της καθής. Εξάλλου, η αναστολή αυτή δεν συνεπάγεται ούτε τον κίνδυνο βλάβης για την Επιτροπή, δεδομένου του μικρού ύψους του επιμάχου ποσού, το οποίο μπορεί ευχερώς να αναζητηθεί στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο απορρίψει την προσφυγή στην κύρια δίκη (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 1984, 141/84 R, De Compte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 2575).
- 39 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των πραγματικών και νομικών ισχυρισμών που προβάλλει ο αιτών για να αποδείξει το βάσιμο της προσφυγής του στην κύρια δίκη, ότι πρέπει να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως μέχρι εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που θα περατώνει τη δίκη.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 1992 που επέβαλε στον αιτούντα την πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού στον βαθμό Β 4, κλιμάκιο 5, μέχρις εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που θα περατώσει τη δίκη.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 5 Απριλίου 1993.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça